

Tisztelt Ítéltábla!

Szám: 2.Pf. 20.222/2006/2.sz.

Mindkét peres fél a Fővárosi Bíróság 22.P.060/2005/11. sorsz. ítélete ellen fellebbezett. Felperesként a fellebbezésben foglaltakat az írásbelivel egyezően fenntartom. Kérem az I. fokú ítélet fellebbezési petíium szerinti megváltoztatását. Kérem, hogy a T. Bíróság - mérlegeléssel - marasztalja az alperest II. fokú, továbbá kedvező, megváltoztató ítélet esetében a Fővárosi Bíróságnál általam kért I. fokú perköltségben.

A felperes megkísérelte a fellebbezésében kifejteni: miért tartja az I. fokú ítéletet jogszabálysértőnek, mérlegelését megalapozatlannak. Részletezés szükségtelen. A jelen argumentáció célja kettős: összefoglalni a főbb következtetéseket, és reagálni az alperesi fellebbezésben foglaltakra.

Megítélésem szerint az I. fokú ítélet sérti a Ptk. 4-5. §-át, azután a 75. és a 76. §-ok (1) bekezdéseit, legfőképpen pedig a Ptk. 78. §-át. Megítélésem szerint az I. fokú bíróság részben helytelenül alkalmazta a bizonyítékok mérlegelésnek a Pp. 206. §-ában foglalt előírásait is. Ezért az ítélet – nyilvánvalóan akaratlanul, de jogsérelmet fennhagyva – egyenlőségjelet tesz, vagy vált ki jogsértő és jogsértett között. Ez a felperesnek sérelmes, a társadalomnak pedig veszélyes, mert bátoríthatja azokat, akik szívesen gázolnak mások becsületébe, emberi méltóságába.

A Ptk. 4-5. § hatályban van. E szerint a polgári jogok és kötelezettségek teljesítése során jóhiszeműen, tisztességesen kell eljárni, és még a jogok sem önkényesen, rendeltetés-ellenesen, hanem azok társadalmi rendeltetése szerint gyakorolhatók. Itt végképp nem ez történt. Különös nyomatéka van e követelményeknek az olyan ügyben, ahol az alperes a saját tudományának, kutatói etikájának elemi szabályait semmibe véve, és ráadásul idegen érdekből, egy intézmény helyett ront rá ellenfelére, akivel egyébként rendezni valója sosem volt.

A véleménynyilvánítás szabadsága kétségtelenül kitágította a közbeszéd kereteit, és számos botrányos kijelentéssel fel is hígyította. Fennmaradt azonban a törvényi szabály: a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani, e jogok a törvény védelme alatt állnak. Változatlanul személyi jogsértés a becsület, az emberi méltóság, a jóhírnév sérelme. A cd-jogtár a bírói gyakorlatból a következőket teszi még hozzá: a jóhírnév megsértése – eltérő rendelkezés hiányában – felróhatóságtól, jó-, illetve rosszhiszeműségtől függetlenül megállapítható. Hírnévrontást főként az objektív valóságnak meg nem felelő, sértő tényközlés valósít meg. Amennyiben azonban az értékítélet (!) önkényes és nem felel meg az ésszerű gondolkodásnak, a gyakorlati tapasztalatoknak és a logika szabályainak, adott esetben értékelhető úgy, hogy a személyhez fűződő jogsérelem kimondására alapot ad. Az alperesi írás mindkét jogsértő típusra szolgáltatott példát, mégis a felperesi fellebbezés döntően a hamis és sértő tényközlésére koncentrált.

Nem súlyponti kérdése ennek a pernek, hogy az alperes a magyar médiában visszatérően kelt botrányt azzal, hogy másokat sérteget. Erre az alapíratok kellően utalnak, alperesi cáfolat nem érkezett. Felelőssége e perben már objektív alapon is megáll, ugyanakkor a bírói gyakorlat szerint a személyi jogot sértő támadás jellege, súlya a nem vagyoni kártérítés fontos mérlegelési tényezője. E tekintetben az I. fokú bíróság felületesen mérlegelt. A megítélt kártérítés összege a sérelem súlyához képest méltánytalanul alacsony, főként, ha azt úgyis a P.C cég viseli.

A felek jogvitáján és a per előző szakaszán végigvonult egy kettősség. Míg ui. a felperes jóhiszeműen és mérsékelten a joghátrány és következményeinek minimalizálására törekedett, sőt elégtétel mellett megbocsátásra is kész lett volna, addig az alperesi, rosszhiszemű magatartás végig ellentétes volt és maradt a Ptk. és a Pp. alapelvi rendelkezéseivel. Ezt bíróság értékeli.

Az alperes fellebbezése változatlanul megismétel több, a bizonyítás keretében már cáfolt, ill. hamisnak bizonyult állítást. A felperesi cikk a Political Capital (P.C.) nevű szervezetet bírálta. Az alperes sokáig el sem tudta dönteni, tartozik-e legalább kívülről a nevezett intézményhez. Nonszensz állítás, hogy akár csak egy mondat, vagy egy utalás is a felperesi írásban Ungváry Krisztiánra vonatkozott volna, és hamis állítás, hogy a tévé-vitában nevezettet sértő kijelentés érte volna. Többszöri, bírói felhívásra sem kívánta az alperes, hogy viszont-keresetet nyújt be, és még csak nem is érvelt a P.C. felperes által igazolt háttérbeli jelenléte ellen. Szó nincsen „a felek közötti hosszabb vita állomásáról”. A bíróság által bekért iratköteg éppen azt igazolta, hogy ügynökvád, antidemokratikus hozzáállás, vagy a rendszerváltozás akadályozása alaptalan volt, sőt éppen az ellenkezője volt megállapítható. Az I. fokú bíróság rászoríthatta volna az alperest és jogi képviselőjét a jóhiszemű pervitelre, sajnos, nem tette (Pp. 8. §).

A felperes megerősíti: hamis és sértő ügynökvádval még közszereplő sem illethető, de a jelen perben önkényes is lett volna őt - az alapul szolgáló AB-határozat nyomán - közszereplőnek minősíteni. A felperes ugyanis – politika-mentes, független, parlament által választott tisztség kivételével – eleve azért nem vállal közfunkciót, mert nemtelen politikai iszapbirkózásban nem vesz részt. Éppen az utóbb említett tisztségek kiválasztásának, betöltésének diszkrét módjára hozott csapást az alperesi személyi jogsértése, mert itt pályázat nincsen, bejelentkezni nem lehet, ugyanakkor eleve, sajnálattal megszabható, hogy a célba vett előbb tisztázza magát, s csak azután számolnak vele. Ha valakiről ügynök-vád kering, a rendszerváltozás fékezőjének írják, demokratikus meggyőződését elvitatják, az még korrekt igazságszolgáltatás után is megbélyegzett lehet.

Az alperesi fellebbezés egyetlen észrevételt sem tett a felperes jogorvoslatára. Ha szükséges, a tárgyaláson elhangzó felvetésekre még reagálnék.

Tisztelttel várom a T. Ítéletábla megváltoztató határozatát.

Budapest, 2006. május 23.

Tisztelettel:

Kolláth György felperes